

Šklóda pak we dobre słowo. Hanka ƙe jano rosgori, až Nowka jeje napokoƙ űewostaji.

Ɩo mě martrujoscho, nanŕo? Nejsčzo ga gronili, až bu-žo tónz ű tym gólzyskom? A rownožga zeła wóžada űa űogo pschožnt pschischa, ja jogo wězej űesnaƙu. Ɩogo listy rostergam. Dasch jich póscželo zełu kopu, wschűne űewozűűone rostergam. To jo mójo šlědne słowo a „wele dobrego“ Nowze. —

Ršchusche pschimnu starű Wólšhan žowžnu rufu.

„Lubowane góle mójo, mója dušcha, mója Hanka — ty deře wěsch, kaŕ dobrű šchi žom“, žascho něto starű nan ű gnu- toscžu a šlabym głožom šłowa šajžazű, „űemolišch ƙe weto? Groű mě wěrnoscž, Hanka, Esű-liz ƙe šawěscže taŕ na Nowku rosgoriša, až jomu wězej žedűe dobra űebužosch? Šuűnaj ƙe nanoju, namašch teke tšchochu šwójeje głowki?“

We žowcžu bydlascho dobra hutschoba, tótaraž lubowa- scho. Wóna pschimne nana hočoło schűje a šdűchnu: „Nanŕo, lubű nanŕo, bužcžo pschožone, űemyšlišcho ƙe, až žom Nowki dla tužna. Esom jogo lubowaša, űekdžu, ale dawno jo tónz. Tebe to ű wěrnoscžu hušnawam, až űejžom jomu žedűe taŕ dobra byša, aby mogaša ű nim ű hołtareju hűsch.“

XI.

Esűűűzo stawascho a chójžascho domŕ — pomaku, gniwe, wlazechu ƙe dnű. Ršchazűny kraj, pschawű Wóžű raj jo našcha bšoscharűška semja. Tam huštrěwa Sprěwa, šerbška rěka, šwó- je raűeűa psches selene kwišchate stronű, na tótarež ƙe lu- božűe glěda, a hűschcži lubožűej ƙe we nich bydli. Togodla tam we nalětu a we lěšche zuše ű kopizami pschichadaju, aby ƙe tam hochložili a mózowali. Teke Hanze chapjascho ƙe šašej doma špódobasch. Šapředka űamožascho dře ƙe na tu šamot- noscž pschihuzűsch, po tom rušchu űelikego měšta. Ale wschű- no ƙe namaka, ako we dome a na pólu žěło pschiběrascho. Šchoplejšche bywachu dnű a dlejšche běchu wjazornű psched frot- ŕeju nozu, wězej pschiběrascho žěło. Hanka běšcho pilna žěla- šcherka a žělascho űa dwěju, móžno až tež togodla, aby šwóju bóloscž dlűmočo we hutschobe pogłuschnša. Wichor, kaŕiž bě-